Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B**

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 19 март 1987 година

относно предотвратяването и намаляването на замърсяването на околната среда с азбест

(87/217/ЕИО)

(ОВ L 85, 28.3.1987 г., стр. 40)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 година	L 377	48	31.12.1991 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 807/2003 на Съвета от 14 април 2003 година	L 122	36	16.5.2003 г.
►**M3**	Решение (ЕС) 2018/853 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година	L 150	155	14.6.2018 г.

Изменена със:

►**A1**	Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	C 241	21	29.8.1994 г.

▼B

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 19 март 1987 година

относно предотвратяването и намаляването на замърсяването на околната среда с азбест

(87/217/ЕИО)

Член 1

1. Целта на настоящата директива е да определи мерки и да допълни вече влезли в сила разпоредби с цел предотвратяване и намаляване на замърсяването с азбест с оглед на опазването на човешкото здраве и защитата на околната среда.

2. Настоящата директива се прилага, без да се засягат разпоредбите, посочени в Директива 83/477/ЕИО.

Член 2

За целите на настоящата директива:

1. Под *азбест* се разбират следните влакнести силикати:

   — крокидолит (син азбест),

   — актинолит,

   — антофилит,

   — хризотил (бял азбест),

   — амозит (кафяв азбест),

   — тремолит.

2. Под *суров азбест* се разбира:

   продуктът, получен при първичното раздробяване на азбестовата руда.

3. Под *употреба на азбест* се разбира:

   дейности, които включват боравенето с количества, по-големи от 100 килограма суров азбест годишно, и които са свързани с:

   а) производството на суров азбест от руда, с изключение на всеки процес, пряко свързан с добиването на рудата и/или

   б) производството и промишлената обработка на следните продукти, при което се използва суров азбест: азбесто-цимент или азбестоциментови продукти, азбесто-фрикционни продукти, азбестови филтри, азбестови тъкани, азбестова хартия и картон, азбестови свързващи, опаковъчни и подсилващи материали, азбестови подови настилки, азбестови пълнежи.

4. Под *работа с продукти, съдържащи азбест*, се разбира:

   дейности, различни от употребата на азбест, в резултат на които е възможно отделянето на азбест в околната среда.

5. Под *отпадъци* се разбира:

   всяка субстанция или предмет, отговарящи на определението в член 1 на Директива 75/442/ЕИО ([1]).

([1]) ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 47.

▼B

Член 3

1. Държавите-членки вземат мерките, необходими да се осигури намаляването при източника или предотвратяването на емисиите на азбест във въздуха, изливането на азбест във водна среда и изхвърлянето на азбестови отпадъци в твърдо състояние, доколкото това е възможно. В случаите на употреба на азбест тези мерки трябва да са свързани с използването на най-добрите налични технологии, които не са свързани с прекомерно високи разходи и в които при необходимост се включват рециклиране или преработка.

2. В случаите, отнасящи се до съществуващи заводи, се прилага изискването, посочено в параграф 1, че за намаляването и прекратяването на емисиите на азбест във въздуха следва да бъдат използвани най-добрите налични технологии, които не са свързани с прекомерно високи разходи, като се взимат под внимание елементите, посочени в член 13 на Директива 84/360/ЕИО.

Член 4

1. Без да се засягат разпоредбите на член 3, държавите-членки вземат мерките, необходими за осигуряване концентрацията на азбест, отделен във въздуха чрез изпускателните тръби по време на употребата на азбест, да не надвишава крайната стойност от 0,1 мг/м^3 (милиграма азбест за м^3 отделен въздух).

2. Държавите-членки могат да освобождават от задължението, посочено в параграф 1, заводите, чието общо количество отделени газове е по-малко от 5 000 м^3/час, когато отделеният във въздуха азбест не превишава 0,5 г за час в нито един момент при нормални работни условия.

Когато се прилага горното освобождаване, компетентните органи на държавите-членки вземат съответните мерки крайните граници, уточнени в първа алинея да не бъдат надвишавани.

Член 5

Държавите-членки вземат необходимите мерки с оглед на това:

а) да бъдат рециклирани всички отпадни води, получени при производството на азбестоцимент. В случаите, когато подобно рециклиране не е икономически изгодно, държавите-членки вземат необходимите мерки с оглед изхвърлянето на течни отпадъци, съдържащи азбест, да не доведе до замърсяване на водни площи или на други участъци, включително на въздуха.

   За тази цел:

   — важи крайната стойност от 30 грама общо разтворено вещество за м^3 отделени отпадни води;

   — компетентните органи на държавите-членки уточняват, поотделно за всеки завод, обема на отпадните продукти, отделяни във водата, спрямо общото количество отделено разтворено вещество за всеки тон от продукта, като вземат предвид специфичното положение на завода.

   Тези ограничения се прилагат за мястото, където отпадните води напускат завода.

б) да бъдат рециклирани всички отпадни води, получени при производството на азбестова хартия или картон.

   Независимо от това, отделянето на отпадни води, съдържащи не повече от 30 грама разтворено вещество за м^3 вода, може да се разрешава по време на рутинна профилактика или поддръжка на завода.

▼B

Член 6

1. Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че през равни периоди от време се правят измервания на емисиите във въздуха и на отделяните отпадни води от съоръженията, за които се отнасят крайните стойности, посочени в членове 4 и 5.

2. С цел проверка и съгласуване с горепосочените крайни стойности, процедурите и методите на вземане на проби и анализ отговарят на описаните в приложението или на друга процедура или метод, даващи равнозначни резултати.

3. Държавите-членки нотифицират Комисията относно процедурите и методите, които използват, прилагайки и съответната информация, за да се прецени доколко тези процедури и методи са уместни. Въз основа на тази информация Комисията ще прави периодични прегледи на равнозначността на различните процедури и методи и ще докладва на Съвета пет години след нотифицирането на директивата.

Член 7

Държавите-членки вземат мерките, необходими за да гарантират, че:

— дейностите, включващи работа с продукти, съдържащи азбест, не водят до сериозно замърсяване на околната среда с азбестови влакна или прах;

— разрушаването на сгради, структури и съоръжения, съдържащи азбест и изнасянето оттам на азбест или на материали, съдържащи азбест, при което се освобождават азбестови влакна или прах, не води до сериозно замърсяване на околната среда с азбест; с оглед на това те се уверяват, че работният план, посочен в член 12 от Директива 83/477/ЕИО, предвижда въвеждането за тази цел на всички необходими предпазни мерки.

Член 8

Без да се засягат разпоредбите на Директива 78/319/ЕИО ([1]), последно изменена с Акта за присъединяване от 1985 г., държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират:

— че при транспортирането и отлагането на отпадъци, съдържащи азбестови влакна или прах, такива влакна или прах не могат да бъдат изпускани във въздуха, а също така че разливането на течности, които могат да съдържат азбестови влакна, е невъзможно;

— че се предотвратява замърсяването на околната среда с азбестови частици, когато отпадъци, съдържащи азбестови влакна или прах, се изнасят на специални за целта узаконени сметища, като тези отпадъци се третират, опаковат или покриват по такъв начин, в съответствие с местните условия, че да се предотврати отделянето на азбестови частици в околната среда.

Член 9

Държавите-членки могат, с цел защита на здравето и околната среда, да въвеждат разпоредби, които са по-строги от тези в настоящата директива, като ги съгласуват с условията, предвидени в Договора.

([1]) ОВ L 84, 31.3.1978 г., стр. 43.

▼B

Член 10

Процедурата, предвидена в членове 11 и 12, се въвежда с цел привеждането в съответствие с техническия прогрес, като се следи за всякакви промени в методите на вземане на проби и анализ, упоменати в приложението. Това привеждане в съответствие не трябва да води до никаква пряка или косвена промяна на крайните стойности, посочени в членове 4 и 5.

Член 11

Създава се Комитет за привеждане в съответствие на настоящата директива към научния и технически прогрес, наричан по-долу „Комитетът“, състоящ се от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

▼M2

_____

Член 12

1. Комисията се подпомага от Комитета по адаптиране на настоящата директива към научния и технически напредък.

2. Когато се прави позоваване на настоящия член, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО ([1]).

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е определен на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

▼B

Член 13

▼M3

_____

▼B

2. При необходимост, имайки предвид развитието на познанието в областта на медицината и техническия прогрес, Комисията представя допълнителни предложения, насочени към предотвратяване и намаляване на замърсяването с азбест, с оглед да бъдат защитени човешкото здраве и околната среда.

Член 14

1. При спазване на параграф 2 държавите-членки въвеждат в действие законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 31 декември 1988 г. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки приемат и публикуват разпоредбите, необходими за да се съобразят с членове 4 и 5, възможно най-бързо и във всички случаи не по-късно от 30 юни 1991 г. за заводите, построени или одобрени преди датата, посочена в параграф 1.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 15

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

МЕТОДИ НА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИ И АНАЛИЗ

А. ОТДЕЛЯНЕ НА ОТПАДНИ ВОДИ

Референтният метод на анализ за определяне на общото разтворено вещество (поддаващо се на филтрация вещество от неутаената проба), изразено в мг/л, е филтриране през 0,45 μм филтърна мембрана, сушене при 105 °C и претегляне ([1]).

Пробите следва да се вземат по такъв начин, че да са представителни за отделените води за 24-часов период.

Това определяне следва да се провежда с прецизност ([2]) от ± 5 % и точност ([2]) от ± 10 %.

Б. СПЕЦИФИКАЦИИ, СПАЗВАНИ ПРИ ИЗБОР НА МЕТОД ЗА ИЗМЕРВАНЕ НА ЕМИСИИТЕ ВЪВ ВЪЗДУХА

I. **Гравиметричен метод**

1. Избраният метод е гравиметричен метод, чрез който е възможно измерването на общото количество прах, отделен през изпускателните тръби.

   Под внимание се взема концентрацията на азбест в праха. Когато са необходими измервания на концентрациите, концентрацията на азбест в праха се измерва или изчислява. Контролните органи определят периодичността на подобни измервания според характеристиките на завода и неговата продукция, но в началото това трябва да става най-малко на всеки шест месеца. Ако дадена държава-членка установи, че концентрацията не показва значителни колебания, честотата на измерванията може да бъде намалена. Когато не се правят периодични измервания, крайните стойности, определени в член 4 от директивата, се прилагат към общата емисия на прах.

   Вземането на проби става преди каквото и да било разреждане на измервания поток.

2. Вземането на проби се провежда с прецизност от ± 40 % и точност от ± 20 % на крайната стойност. Границата на откриване трябва да е 20 %. Вземат се минимум две измервания при еднакви условия, с цел да се провери дали съответстват на крайната стойност.

3. *Работа на инсталацията*

   Измерванията са валидни, само ако вземането на проби става по време на нормален режим на работа на инсталацията.

4. *Избор на място за вземане на проби*

   Вземането на проби става на място, където има ламинарен въздушен поток. Доколкото е възможно, трябва да се внимава да се избягва турбуленцията, както и препятствия, които биха нарушили въздушния поток.

5. *Изискуеми изменения за вземане на проби*

   В тръбите, където се вземат пробите, се правят подходящи отвори и се осигуряват подходящи платформи.

6. *Необходими измервания преди вземане на проби*

   Преди да се започне с вземането на проби, е необходимо да се измерят температурата и налягането на въздуха и скоростта на потока в тръбата. Температурата и налягането на въздуха обикновено се измерват покрай линията на вземане на проби при нормална скорост на потока. При изключителни условия трябва да се измерва и концентрацията на водни пари, така че резултатите да бъдат съответно коригирани.

([1]) Виж приложение III към Директива 82/883/ЕИО (ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 1).
([2]) Тези термини са дефинирани в член 2 от Директива 79/869/ЕИО (ОВ L 271, 29.10.1979 г., стр. 44), изменена с Директива 81/855/ЕИО (ОВ L 319, 7.11.1981 г., стр. 16).

▼B

7. *Общи изисквания за процедурата на вземане на проби*

Процедурата изисква въздушна проба от тръба, по която минават емисиите от азбестов прах, да бъде прекарана през филтър и азбестовото съдържание в праха да се задържи във филтъра, за да бъде измерено.

7.1. Първо се проверява дали линията на вземане на проби не пропуска въздух и дали няма изтичания, които могат да доведат до грешки в измерването. Главата на уреда за вземане на проби внимателно се изолира и се включва помпата му. Стойностите на изтичане не бива да надхвърлят 1 % от нормалния поток, където се вземат пробите.

7.2. Обикновено вземането на проби се осъществява при изокинетични условия.

7.3. Продължителността на вземането на проби зависи от типа наблюдаван процес и използваната линия, като времето на вземане на проби следва да е достатъчно за събирането на достатъчно количество материал за претегляне. То е представително за целия наблюдаван процес.

7.4. Когато филтърът на уреда за вземане на проби не е в непосредствена близост до главата, изключително важно е да се съберат и веществата, отложени по сондата.

7.5. Главата на уреда за вземане на проби и броят на местата, от които се вземат проби, се определят в съответствие с приетия национален стандарт.

8. *Естество на филтъра на уреда за вземане на проби*

8.1. Избира се филтър, подходящ за техниката на анализ. За гравиметричния метод са препоръчителни филтри от фибростъкло.

8.2. Изисква се минимална ефикасност на филтъра 99 %, както е определено по отношение на DOP-теста с използване на аерозол с частици с диаметър 0,3 мкм.

9. *Претегляне*

9.1. Използва се подходяща везна с висока степен на точност.

9.2. С цел постигане на точността, необходима за претеглянето, е изключително важно филтрите да се настроят преди и след вземането на пробите.

10. *Изразяване на резултатите*

В допълнение на данните от измерванията, в резултатите фигурират и данните за температурата, налягането и потока, както и всякаква подходяща информация като например диаграма на разположението на точките, където са взети пробите, размерите на тръбите, обемите на пробите и изчислителния метод, чрез който са получени резултатите. Тези резултати се дават за нормални температура (273 K) и налягане (101,3 kPa).

II. **Метод на броимите влакна**

Когато се използват процедури за броене на влакната с цел проверка и съгласуване с граничните стойности, предвидени в член 4 от директивата, при спазване на член 6, параграф 3 от директивата може да се използва следният конверсионен фактор: две влакна/мл за 0,1 мг/м^3 азбестов прах.

За целите на директивата влакно е който и да е обект с дължина поголяма от 5 мкм, широчина по-малка от 3 мкм и с отношение дължина/широчина по-голямо от 3/1, който е броим посредством фазово контрастна оптична микроскопия при използване на европейския референтен метод, описан в приложение I към Директива 83/477/ЕИО.

Методът на броимите влакна отговаря на следните изисквания:

1. Чрез метода трябва да е възможно измерването на концентрацията на броимите влакна в емитираните газове.

Контролните органи определят периодичността на подобни измервания според характеристиките на завода и неговата продукция, но това трябва да става най-малко на всеки шест месеца. Когато не се правят периодични измервания, крайните стойности, определени в член 4 от директивата, се прилагат към общата емисия на прах.

Вземането на проби става преди каквото и да било разреждане на измервания поток.

▼B

2. *Работа на инсталацията*

Измерванията са валидни, само ако вземането на проби става по време на нормален режим на работа на инсталацията.

3. *Избор на място за вземане на проби*

Вземането на проби става на място, където има ламинарен въздушен поток. Доколкото е възможно, трябва да се внимава да се избягва турбуленцията, както и препятствия, които биха могли да нарушат въздушния поток.

4. *Изискуеми изменения за вземане на проби*

В тръбите, където се вземат пробите, се правят подходящи отвори и се осигуряват подходящи платформи.

5. *Необходими измервания преди вземане на проби*

Преди да се започне с вземането на проби, е необходимо да се измерят температурата и налягането на въздуха и скоростта на потока в тръбата. Температурата и налягането на въздуха обикновено се измерват покрай линията на вземане на проби при нормална скорост на потока. При изключителни условия трябва да се измерва и концентрацията на водни пари, така че резултатите да бъдат поправени съответно.

6. *Общи изисквания за процедурата на вземане на проби*

Процедурата изисква въздушна проба от тръба, по която минават емисиите от азбестов прах, да бъде прекарана през филтър и броимите азбестови влакна в праха да се задържат във филтъра, за да бъдат измерени.

6.1. Първо се проверява дали линията на вземане на проби не пропуска въздух и дали няма изтичания, които да доведат до грешки в измерването. Главата на уреда за вземане на проби внимателно се изолира и се включва помпата му. Стойностите на изтичане не бива да надхвърлят 1 % от нормалния поток, където се вземат пробите.

6.2. Пробите се вземат вътре в тръбата при изокинетични условия.

6.3. Продължителността на вземането на проби зависи от типа наблюдаван процес и размера на дюзата на уреда. Времето на вземане на проби трябва да е достатъчно за събирането на достатъчно количество материал — между 100-600 броими азбестови влакна/мм^2. Това е представително за целия наблюдаван процес.

6.4. Главата на уреда за вземане на проби и броят на местата, от които се вземат проби се определят в съответствие с приетия национален стандарт.

7. *Естество на филтъра на уреда за вземане на проби*

7.1. Избира се филтър, подходящ за техниката на измерване. За метода на броимите влакна са препоръчителни мембранни филтри (смесени целулозни или целулознонитратни естери) с номинален размер на порите 5 мкм, с отпечатани квадратчета и диаметър 25 мм.

7.2. Изисква се минимална ефикасност на филтъра 99 % по отношение на броимите азбестови влакна.

8. *Преброяване на влакната*

Методът за преброяване на влакната съответства на европейския референтен метод, описан в приложение I към Директива 83/477/ЕИО.

9. *Изразяване на резултатите*

В допълнение към данните от измерванията, в резултатите фигурират и данните за температурата, налягането и потока, както и всякаква подходяща допълнителна информация, като например диаграма на разположението на точките, където са взети пробите, размерите на тръбите, обемите на пробите и изчислителния метод, чрез който са получени резултатите. Тези резултати се дават за нормални температура (273 K) и налягане (101,3 kPa).